

EDUSKUNNAN VASTAUS 66/2009 vp

Hallituksen esitys verotililaiksi sekä laeiksi eräiden verolakien muuttamisesta

Asia

Hallitus on vuoden 2008 valtiopäivillä antanut eduskunnalle esityksensä verotililaiksi sekä laeiksi eräiden verolakien muuttamisesta (HE 221/2008 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 7/2009 vp).

Päätös

Nyt koolla oleva eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Verotililaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään menettelystä Verohallinnon kantamien verojen ja maksujen sekä suorituksen maksajan pidättämien määrien ilmoittamisessa, maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä. Jos muualla laissa säädetään tästä laista poikkeavasti, sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Lakia sovelletaan 5 momentissa mainituin poikkeuksin seuraavien lakien nojalla kannettaviin veroihin ja maksuihin:

- 1) arvonlisäverolaki (1501/1993);
- 2) ennakoperintälaki (1118/1996);
- 3) työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettu laki (366/1963);

4) eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annettu laki (664/1966);

5) arpajaisverolaki (552/1992);

6) korkotulon lähdeverosta annettu laki (1341/1990);

7) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annettu laki (1551/1995).

Lakia sovelletaan lisäksi rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 2 luvussa säädettyyn lähdeveroon sekä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 22 a §:ssä säädettyyn tiedonantovelvolliselle laiminlyönnin johdosta määrättävään laiminlyöntimaksuun.

Lakia sovelletaan myös 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen verojen, maksujen ja maksajan pidättämien määrien maksamisen tai muun niitä koskevan laissa säädetyn velvollisuuden laiminlyönnin johdosta määrättäviin seuraamuksiin.

Lakia ei sovelleta:

1) ennakoperintälain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ennakon täydennysmaksuun eikä

mainitun lain 23 §:ssä tarkoitettuun ennakonkantoon;

2) korkotulon lähdeverosta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettuun koronsaajalle maksuunpantavaan lähdeveroon;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tulonsaajalle maksettavaan lähdeveron palautukseen;

4) arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua sähköisiä palveluja koskevaa erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen eikä mainitun lain 147 §:n 2 momentissa tarkoitettuun verovelvolliseen;

5) arvonlisäverolain 122, 127, 129, 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettuun palautukseen.

Mitä tässä laissa säädetään verosta, sovelletaan myös maksuun ja suorituksen maksajan pidättämään määrään.

Mitä tässä laissa säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös maksuvelvolliseen, lähdeveron perimiseen velvolliseen ja ennakonpidätysvelvolliseen.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *velvoitteella* 1 §:ssä mainituissa laeissa tarkoitettua, 3 §:ssä tarkoitettulle verotilille kirjattavaa veroa tai maksua taikka muuta Verohallinnon saatavaa, jonka verovelvollinen on 1 §:ssä mainittujen lakien tai tämän lain nojalla velvollinen maksamaan Verohallinnolle;

2) *hyvityksellä* verovelvollisen velvoitteiden sa suorituksiksi Verohallinnolle maksamaa määrää ja veron palautusta tai muuta määrää, jonka verovelvollinen on 1 §:ssä mainittujen lakien tai tämän lain nojalla oikeutettu saamaan Verohallinnolta hyväkseen ja joka on kirjattava verotilille;

3) *tilitapahtumalla* verovelvollisen verotilille kirjattua tiliä hyvittävää tai veloittavaa tapahtumaa;

4) *kohdekaudella* ajanjaksoa, jolta oma-aloitteinen vero on asianomaisten verolakien mukaan ilmoitettava ja maksettava;

5) *yleisellä eräpäivällä* kalenterikuukauden 12 päivää tai, jos se ei ole pankkipäivä, sitä seuraavaa ensimmäistä pankkipäivää.

2 luku

Verotili

3 §

Verotilin käyttötarkoitus ja tietosisältö

Verohallinto ylläpitää verovelvolliskohtaisista verotileistä muodostuvaa verotilijärjestelmää, jota Verohallinto käyttää verojen ilmoittamisen ja maksamisen valvontaan. Järjestelmän avulla Verohallinto kokoaa tiedot verovelvollisen hyväksi luettavista hyvityksistä ja verovelvollisen maksettavista velvoitteista, käyttää hyvitykset velvoitteiden suorituksiksi sekä tarvittaessa ilmoittaa verovelvolliselle suorittamatta jääneistä velvoitteista tai palauttaa käyttämättä jääneet hyvitykset.

Verovelvollisen verotilin tilitapahtumiksi merkitään:

1) verovelvollisen ilmoittamat velvoitteet ja niiden muutokset;

2) Verohallinnon maksuunpanemat velvoitteet ja niiden muutokset;

3) velvoitteiden suorituksiksi maksetut määrät;

4) muut kuin 3 kohdassa tarkoitettut hyvitykset ja niiden muutokset;

5) verotililtä poistetut velvoitteet ja hyvitykset.

Lisäksi verotilille merkitään verotilin viitenumero, verovelvollisen asettama palautuksen maksuraja ja muut verovelvollisen verotukseen, verojen ja maksujen maksamiseen sekä perimiseen liittyvät tarpeelliset tiedot.

Verovelvollinen saa tiedot verotilinsä tilanteesta verotilijärjestelmästä toimitettavalla verotiliotteella. Verovelvollinen voi katsoa yleisen tietoverkon välityksellä verotiliotettaan ja muita verotilinsä tietoja. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset yleisen tietoverkon käytöstä ja sen välityksellä nähtävistä tiedoista.

4 §

Verotilin täsmäytys ja verotiliotteen antaminen

Verotili täsmäytetään kerran kuukaudessa viimeistään kahdeksantena päivänä yleisestä eräpäivästä. Täsmäytyksestä annetaan verovelvolliselle verotiliote.

Jos verotilillä ei ole ollut muita kuin korkoja koskevia tilitapahtumia, verotiliote voidaan antaa harvemmin kuin kerran kuukaudessa. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tiliotteen antamisesta. Tiliote on kuitenkin annettava vähintään kerran kalenterivuodessa viimeistään joulukuussa tehtävästä täsmäytyksestä, jos tilillä on joulukuun täsmäytyspäivänä hyvityksiä tai velvoitteita.

Verotiliote annetaan tiedoksi siten kuin 47 §:ssä säädetään.

5 §

Verotiliotteen tiedot

Verotiliotteeseen merkitään seuraavat tiedot:

- 1) edellisen täsmäytyspäivän jälkeiset tilitapahtumat ja tilin saldo täsmäytyspäivänä;
- 2) täsmäytyspäivänä verotilillä suorittamatta olevat erääntyneet velvoitteet sekä niistä viipymättä maksettava määrä;
- 3) täsmäytyspäivänä käyttämättä olevien hyvitusten yhteismäärä;
- 4) määrä, joka verotililtä palautetaan verovelvolliselle tai muulle siihen oikeutetulle.

Lisäksi tiliotteeseen merkitään tietoja tilitapahtumien perusteista, ne tiedot ja päätökset, joista niin jäljempänä säädetään, sekä verotilin viitenumero ja Verohallinnon yhteystiedot.

6 §

Tietojen julkisuus ja henkilötietojen käsittely

Verotilijärjestelmään talletettujen tietojen julkisuuteen ja luovuttamiseen sovelletaan, mitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetussa laissa (1346/1999) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään. Verotilijärjestelmään tal-

letettujen henkilötietojen muuhun käsittelyyn sovelletaan, mitä henkilötietolaissa (523/1999) tai muualla laissa säädetään.

3 luku

Ilmoittaminen

7 §

Kausiveroilmoituksen antaminen

Kohdekauden veroa koskevat tiedot on annettava Verohallinnon vahvistamalla kausiveroilmoituksella.

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava kausiveroilmoitus. Sähköisesti annettu kausiveroilmoitus on varmennettava sähköisistä allekirjoituksista annetun lain (14/2003) 18 §:ssä tarkoitettulla tai muulla hyväksyttävällä tavalla. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja mitä varmenne- tai tunnistusmenetelmää käyttäen sähköinen kausiveroilmoitus voidaan antaa.

Jos kausiveroilmoitus on annettu virheellisenä, ilmoitusvelvollisen on oikaistava virhe siten kuin asianomaisessa verolaissa säädetään.

Jos kausiveroilmoitusta ei ole annettu tai se on annettu ilmeisen puutteellisenä, Verohallinto lähettää ilmoitusvelvolliselle kehotuksen, joka sisältää laskelman arvioidun veron määrästä. Veron määräämisestä arvioimalla silloin, kun kausiveroilmoitusta ei ole annettu tai se on annettu ilmeisen puutteellisenä, säädetään asianomaisessa verolaissa.

8 §

Kausiveroilmoituksen määräpäivä

Sähköinen kausiveroilmoitus on annettava viimeistään sen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä ja muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus viimeistään sen kalenterikuukauden 7 päivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan ilmoitettava. Verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, on annettava arvonlisäveroa koske-

va kausiveroilmoitus viimeistään kohdekautta seuraavan helmikuun 28 päivänä.

Sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoinnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään. Muu kuin sähköinen kausiveroilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

9 §

Kausiveroilmoituksen myöhästymismaksu

Jos kohdekauden veroa ei ole ilmoitettu säädetyssä ajassa, Verohallinto määrää ilmoitusvelvollisen maksettavaksi myöhästymismaksun. Myöhästymismaksu määrätään myöhästyneen ilmoituksen johdosta myös silloin, kun ilmoitus asianomaista veroa koskevan lain mukaan on annettava, vaikka kohdekaudelta ei tule maksettavaksi veroa. Myöhästymismaksua ei määrätä, jos verolle määrätään asianomaisen verolain mukaisesti veronkorotusta.

Ilmoitusvelvollista on kuultava ennen myöhästymismaksun määräämistä, jos se on erityisesti syystä tarpeen. Päätös myöhästymismaksun määräämisestä, sen perusteista ja eräpäivästä merkitään verotiliotteeseen.

Myöhästymismaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

10 §

Myöhästymismaksun määrä

Myöhästymismaksu lasketaan 20 prosentin vuotuisen korkokannan mukaisesti myöhässä ilmoitetulle maksettavan veron määrälle 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen antamisen määräpäivää seuraavasta päivästä 8 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ilmoituksen antamisajankohtaan. Myöhästymismaksua määrätään maksettavaksi kultakin myöhässä ilmoitetulta verolajilta vähintään 5 euroa. Myöhästymismaksun enimmäismäärä verolajilta on 15 000 euroa,

kuitenkin enintään myöhässä ilmoitetun veron määrä.

Jos kohdekaudelta ei tule maksettavaksi veroa, määrätään myöhästymismaksua maksettavaksi kultakin myöhässä ilmoitetulta verolajilta 5 euroa. Ennakkoperintälain 32 §:n 5 momentissa säädetyn ilmoituksen osalta myöhästymismaksua määrätään kuitenkin vain ennakonpidätykselle.

Liikaa ilmoitettuun palautukseen oikeuttavaan arvonlisäveron määrään sovelletaan, mitä 1 momentissa säädetään.

Myöhästymismaksua oikaistaan, jos 1 momentissa tarkoitettu veron määrä pienenee kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen, muutoksenhaun tai muun vastaavan syyn seurauksena. Oikaisupäätös merkitään verotiliotteeseen.

4 luku

Maksaminen

11 §

Veloitteen erääntyminen

Kausiveroilmoitukseen perustuvat velvoitteet erääntyvät maksettaviksi sen kalenterikauden yleisenä eräpäivänä, jona kohdekauden vero on asianomaista veroa koskevan lain mukaan maksettava. Sellaisen verovelvollisen, jonka kohdekausi on kalenterivuosi, kausiveroilmoitukseen perustuva arvonlisäveroa koskeva velvoite erääntyy maksettavaksi kohdekautta seuraavan helmikuun 28 päivänä.

Verohallinnon maksuunpanemat velvoitteet erääntyvät maksettaviksi maksuunpanon yhteydessä määrättyinä yleisenä eräpäivänä. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin eräpäivän määräytymisestä.

Kausiveroilmoituksen oikaisuilmoitukseen perustuva velvoite erääntyy maksettavaksi oikaisuilmoituksen antamispäivänä.

Tämän lain 37 §:n nojalla tehdystä verotilillä olevan virheen korjaamisesta aiheutunut velvoite erääntyy maksettavaksi, kun virhe on korjattu.

12 §

Maksaminen

Velvoitteet maksetaan rahalaitokseen tai valtiovarainministeriön asetuksella säädettyyn muuhun maksupaikkaan. Maksu katsotaan maksetuksi veronkantolain (609/2005) 9 §:ssä tarkoitettuna ajankohtana.

Maksamisesta aiheutuvien kulujen osalta noudatetaan, mitä veronkantolain 7 §:ssä säädetään. Maksuliikkeessä, kirjanpidossa sekä kertyneiden varojen siirtämisessä rahalaitoksista ja muista maksupaikoista Verohallintoon noudatetaan, mitä veronkantolain 3, 5 ja 12—14 §:ssä säädetään.

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä maksun yhteydessä ilmoitettavista tiedoista.

13 §

Tunnistamaton maksu

Maksu, jota puutteellisten tunnistetietojen vuoksi ei ole voitu kohdentaa verotilille eikä palauttaa maksajalle, tuloutetaan valtiolle. Jos tarvittavat tiedot myöhemmin saadaan, maksu kohdennetaan verotilille tai, jos maksajalla ei ole verotiliä, palautetaan maksajalle.

14 §

Hyvitysten säilyttäminen verotilillä

Sen estämättä, mitä jäljempänä säädetään hyvitysten palauttamisesta, hyvitykset voidaan verovelvollisen pyynnöstä säilyttää verotilillä myöhemmin erääntyvien velvoitteiden maksamista varten. Velvoitteiden erääntyessä Verohallinto käyttää tilillä säilytetyt hyvitykset niiden suorituksiksi.

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä hyvitysten säilyttämisestä verotilillä, säilyttämiseen liittyvistä aikarajoituksista ja euromääräisistä rajoituksista sekä muusta menettelystä.

5 luku

Hyvitysten käyttäminen velvoitteiden suorittukseksi

15 §

Hyvitysten ja velvoitteiden hyväksyminen ja kirjaaminen

Verotilille tilitapahtumiksi kirjattavat hyvitykset ja velvoitteet hyväksytään veronkantolain, verotusmenettelystä annetun lain tai valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) sekä niiden nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti.

Kirjaukset tehdään päiväkohtaisesti aikajärjestyksessä siten, että yhteys tilitapahtuman perusteeseen on vaikeuksitta todennettavissa.

Velvoite kirjataan eräpäivälle tai, jos kausiveroilmoitus on annettu eräpäivän jälkeen, ilmoituksen antamispäivälle. Suorittamatta jääneen velvoitteen poistaminen verotililtä kirjataan päivälle, jona velvoite siirretään perimistoimia varten pois verotililtä. Täytäntöönpanon keskeytysmääräyksen johdosta verotililtä poistettava suorittamatta oleva velvoite kirjataan päivälle, jona päätös keskeytysmääräyksestä on tehty. Viivästyskorko kirjataan koron suorittamispäivälle tai päivälle, jolloin koron perusteena oleva velvoite poistetaan verotililtä.

Hyvitys kirjataan 16 §:ssä tarkoitettulle arvopäivälle. Hyvityksen poistaminen verotililtä kirjataan päivälle, jona hyvitys siirretään palautettavaksi verovelvolliselle tai käytettäväksi veronkuittaukseen.

16 §

Hyvityksen arvopäivä

Hyvityksen arvopäivä määräytyy seuraavasti:

1) maksun arvopäivä on se päivä, jona maksu veronkantolain 9 §:n mukaan katsotaan suoritetuksi Verohallinnolle;

2) arvonlisäverolain 149 §:ssä ja 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettua palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron arvopäivä on se päivä, jona kausiveroilmoitus tai sen oikaisuilmoitus on an-

nettu, kuitenkin aikaisintaan kohdekautta seuraavan kuukauden yleinen eräpäivä;

3) muun kuin 2 kohdassa tarkoitetun kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen perusteella hyväksi luettavan määrän arvopäivä on se päivä, jona oikaisuilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan kohdekauden veron eräpäivä;

4) oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta hyväksi luettavan määrän arvopäivä on se päivä, jona oikaisu tai muutosverotus on toimitettu, kuitenkin aikaisintaan alkuperäisellä päätöksellä maksuunpannun määrän eräpäivä;

5) veronhuojennuksen tai veron perimättä jättämisen johdosta hyväksi luettavan määrän arvopäivä on se päivä, jona veronhuojennus on hyväksytty tai perimättä jättämistä koskeva päätös on tehty;

6) hyvityskoron arvopäivä on hyvityksen velvoitteen suoritukseksi käyttämistä tai hyvityksen verotililtä poistamista seuraava yleinen eräpäivä;

7) 37 §:n mukaisesti tehdyn korjauksen johdosta hyväksi luettavan määrän arvopäivä on päivä, jolloin korjaus on tehty.

17 §

Hyvitysten käyttäminen velvoitteiden suorituksiksi

Hyvitys käytetään verotilille kirjattujen velvoitteiden suorituksiksi hyvityksen kirjauspäivänä. Myöhemmin verotilille kirjattavien velvoitteiden suorituksiksi verotilillä olevaa hyvitystä käytetään velvoitteen kirjauspäivänä.

Jos velvoitteiden suorituksiksi on samana päivänä käytettävissä useita eri hyvityksiä, hyvitykset käytetään 16 §:ssä tarkoitetun arvopäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Jos usealla eri hyvityksellä on sama arvopäivä, maksut käytetään ennen muita hyvityksiä. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset hyvitysten käyttöjärjestyksestä.

18 §

Hyvitysten käyttäminen kirjausten viivästyessä

Jos tilitapahtumaa ei ole voitu kirjata 15 §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitetulle päivälle, kirjaus on tehtävä viivytyksettä sen jälkeen, kun tieto tilitapahtuman perusteesta on saatu.

Kirjausviiveen aikana velvoitteiden suorituksiksi käytetyt hyvitykset kohdennetaan verotilillä olevien velvoitteiden suorituksiksi uudelleen siten kuin ne olisi kohdennettu, jos kirjausviivettä ei olisi ollut. Verotilin korot korjataan 35 §:ssä säädetyllä tavalla.

19 §

Hyvitysten käyttörajoitukset

Hyvitystä, joka siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen verojen siirtämistä koskevan sopimuksen nojalla, ei käytetä velvoitteiden suorituksiksi eikä 27 §:ssä tarkoitettuun veronkuitaukseen.

Hyvitystä ei käytetä vanhentuneen velvoitteen suoritukseksi eikä, jollei verovelvollinen sitä vaadi, sellaisen velvoitteen tai sen osan suoritukseksi, johon kohdistuu verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) 12 §:ssä tarkoitettu keskeytysmääräys.

Verovelvollisen konkurssi ja hyvityksen ulosmittaus eivät estä hyvityksen käyttämistä velvoitteen suoritukseksi.

20 §

Velvoitteiden suorittamisjärjestys

Jos hyvitykset eivät riitä kaikkien velvoitteiden suoritukseksi, velvoitteet suoritetaan vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat velvoitteet suoritetaan 11 §:ssä tarkoitettujen eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Jos samana päivänä on suoritettavana useita eri velvoitteita, joilla on sama eräpäivä, velvoitteet suoritetaan seuraavassa järjestyksessä:

1) ennakkoperintälaissa tarkoitetut ennakonpidätykset ja muut oma-aloitteisesti maksettavat verot ja maksut, joilla on useita veronsaajia, sekä veroille ja maksuille määrätty veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

2) työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain mukaiset maksut sekä maksuille määrätty veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

3) arvonlisäverot ja muut yksin valtiolle tulevat verot samoin kuin veroille määrätty veronkorotukset sekä laiminlyönti- ja myöhästymismaksut;

4) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitetut laiminlyöntimaksut;

5) 39 §:ssä tarkoitettu takaisin perittävä hyvitys.

Kustakin velvoitteesta suoritetaan ensin velvoitteelle lasketut veronlisäykset ja viivästyskorot.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset velvoitteiden suorittamisjärjestyksestä.

6 luku

Suorittamatta jääneen velvoitteen periminen

21 §

Suorittamatta jäänyt velvoite

Verohallinto merkitsee suorittamatta jääneet velvoitteet ja niistä vastuussa olevat verovelvollisen verotiliotteeseen tai verovelvolliselle toimitettavaan muuhun ilmoitukseen.

Tiliotteeseen tai muuhun verovelvolliselle toimitettuun ilmoitukseen merkityt suorittamatta jääneet velvoitteet sekä niille lasketut veronlisäykset, viivästyskorot ja veronkorotukset poistetaan verotililtä perintätoimia varten. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset poistamisen ajankohdasta ja poistamisessa noudatettavasta menettelystä. Alle 10 euron suuruista velvoitetta ei poisteta verotililtä.

22 §

Verotililtä poistetun velvoitteen maksaminen

Verotililtä poistetun velvoitteen suoritukseksi maksettu määrä käytetään veronkantolain 27 §:n mukaisessa kuittausjärjestyksessä, jollei siitä ole syytä poiketa verovelvollisen esittämän perustellun pyynnön vuoksi.

Velvoitteen maksamisesta ulosottoviranomaiselle ja maksun käyttämisestä ulosotto-perinnässä olevan velvoitteen suoritukseksi on voimassa, mitä siitä säädetään velkojien maksunsaanti-järjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) ja ulosottokaareissa (705/2007).

23 §

Velvoitteen periminen

Tiliotteeseen tai 21 §:n 1 momentissa tarkoitettuun, verovelvolliselle toimitettuun muuhun ilmoitukseen merkityt suorittamatta jääneet velvoitteet sekä niille laskettavat viivästyskorot ja viivekorot ovat verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla suoraan ulosottokelpoisia, ja ne peritään verovelvolliselta ja muulta verosta vastuussa olevalta siten kuin veronkantolaissa ja verojen perintään sovellettavissa muissa laeissa säädetään.

Kausiveroilmoitukseen perustuva velvoite voidaan kuitenkin lähettää perittäväksi ulosotto-toimin, ilmoittaa julkaistavaksi taikka liittää konkurssilaisissa (120/2004) tarkoitettuun maksu-kehotukseen tai konkurssihakemukseen aikaisintaan kahden viikon kuluttua siitä, kun verovelvollisen katsotaan tämän lain 47 §:n mukaan saaneen tiedon suorittamatta jääneen velvoitteen sisältävästä verotiliotteesta. Jos verovelvolliselle on lähetty muu suorittamatta jäänyttä velvoitetta koskeva ilmoitus, määräaika luetaan siitä päivästä, jona ilmoitus on lähetetty postitse hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena kirjeenä.

24 §

Velvoitteen vanhentuminen

Kausiveroilmoitukseen perustuva velvoite vanhentuu viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona se on erääntynyt maksettavaksi. Myöhässä annettuun kausiveroilmoitukseen perustuva velvoite vanhentuu kuitenkin viiden vuoden kuluttua ilmoituksen antamista seuraavaa yleistä eräpäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

Maksuunpantu velvoite vanhentuu viiden vuoden kuluttua velvoitteelle määrättyä eräpäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

Vanhentunut velvoite poistetaan verotililtä. Muutoin velvoitteen vanhentumiseen sovelletaan verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 21 §:ää.

7 luku

Hyvitysten palauttaminen ja veronkuittaus

25 §

Palauttaminen

Hyvitykset, joita ei ole käytetty velvoitteiden suoritukseksi ja joita ei säilytetä verotilillä 14 §:n nojalla, palautetaan verovelvolliselle, jos niiden yhteismäärä on vähintään 20 euroa eikä jäljempänä tässä luvussa toisin säädetä.

Velvoitteiden suoritukseksi maksettu määrä palautetaan verovelvolliselle kuitenkin vain, jos se on maksettu erehdyksessä tai aiheettomasti ja verovelvollinen pyytää sen palauttamista. Jos maksun palauttamista koskevaa pyyntöä ei hyväksytä, Verohallinto antaa asiasta kirjallisen päätöksen muutoksenhakuosoituksineen. Verohallinto voi palauttaa aiheettomasti maksetun määrän myös oma-aloitteisesti kuultuaan verovelvollista.

Hyvitystä, joka on siirrettävä vieraalle valtiolle kansainvälisen verojen siirtämistä koskevan sopimuksen nojalla, ei palauteta.

26 §

Palauttaminen eräissä tapauksissa

Verotilille verotuksen uudelleen toimittamisen johdosta palautettua määrää vastaava määrä palautetaan verovelvolliselle, kun verotus on toimitettu uudelleen, jollei hyvityksiä ole käytetty erääntyneiden velvoitteiden suoritukseksi ja jollei niitä ole käytettävä uudelleen toimitetussa verotuksessa määrätyn veron suoritukseksi.

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt 1 §:ssä tarkoitettuihin lakeihin tai tuloverotusta tai varainsiirtoverotusta koskeviin säännöksiin perustuvan ilmoittamisvelvollisuuden taikka antanut ilmoituksen tai muun selvityksen olennaisesti puutteellisena, hyvitykset palautetaan sen jälkeen, kun velvoitteen määrä on selvinnyt, siltä osin kuin hyvityksiä ei tarvita velvoitteen suoritukseksi.

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, Verohallinto voi palauttaa hyvitykset tai osan niistä ennen velvoitteen määrän selvittämistä, jos puute on vähäinen ja on todennäköistä, että hyvityksiä ei tarvita tai niistä tarvitaan vain osa selvitetävänä olevan velvoitteen suoritukseksi.

Jos hyvitystä ei palauteta, tieto siitä merkitään tilioitteeseen. Verovelvollisen pyynnöstä Verohallinto antaa palauttamatta jättämisestä erillisen päätöksen muutoksenhakuosoituksineen.

27 §

Hyvitysten käyttäminen veronkuittaukseen

Verotililtä 25 §:n nojalla verovelvolliselle palautettavat hyvitykset sekä verotilillä täsmäytyspäivänä käyttämättä olevat hyvitykset, siltä osin kuin niihin ei kohdistu veronkantolain 26 §:ssä tarkoitettua estettä, käytetään veronkuittaukseen siten kuin veronkantolaissa säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla määrällä voidaan kuitata myös velvoitteita ja veroja, joista verovelvollinen on vastuussa.

Kuittauspäivä on päivä, jolloin hyvitykset kirjataan verotililtä poistetuiksi.

Konkurssi tai ulosmittaus eivät estä palautettavien hyvitysten käyttämistä veronkuittaukseen.

28 §

Palautettavien hyvitysten maksaminen

Edellä 25 §:ssä tarkoitetut palautettavat hyvitykset tai niistä veronkuittauksen jälkeen jäljelle jäävä määrä maksetaan ilman aiheutonta viivytystä. Maksamisessa noudatetaan, mitä veronkantolain 21 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään sekä mitä Verohallinto veronkantolain 24 §:n nojalla määrää.

Ulosottoviranomaisen ulosmittaama määrä maksetaan ulosottoviranomaiselle.

Jos muu valtion viranomainen, jolla on oikeus kuitata palautettava määrä verovelvolliselta olevien saataviensa suoritukseksi, on pyytänyt palautuksen maksua, se maksetaan kuittauspyynnön tehneelle viranomaiselle.

29 §

Hyvityksen vanhentuminen

Oikeus verotilillä oleviin hyvityksiin vanhene viiden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden alusta, jota edeltävänä vuonna verotilillä on viimeksi ollut muita kuin hyvityskorkoon perustuvia tilitapahtumia.

Tilillä olevat hyvitykset palautetaan verovelvolliselle ennen vanhenemista, jos niiden yhteismäärä on 20 euroa tai sitä enemmän. Jos hyvityksiä ei ole voitu palauttaa puutteellisten maksuyhteystietojen vuoksi, tieto vanhenemisajankohdasta ja vanhentumisen seurauksista annetaan verotiliotteen yhteydessä.

Vanhentuneet hyvitykset poistetaan verotililtä ja tuloutetaan valtiolle. Verohallinto voi erityisestä syystä asianomaisen pyynnöstä palauttaa vanhentuneen hyvityksen verotilille.

30 §

Tarkemmat määräykset palauttamisesta

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä hyvitysten palauttamisessa noudatettavasta menettelystä.

8 luku

Korot

31 §

Hyvityskorko

Hyvitykselle maksetaan hyvityskorkoa 16 §:ssä tarkoitettua arvopäivää seuraavasta päivästä:

1) sen veloitteen 32 §:ssä tarkoitettuun eräpäivään, jonka suoritukseksi hyvitystä käytetään; tai

2) hyvitystä verovelvolliselle palautettaessa tai veronkuittaukseen käytettäessä siihen päivään, jona hyvitys poistetaan verotililtä.

Hyvitykselle, joka aiheutuu 16 §:n 2 kohdassa tarkoitettua palautukseen oikeuttavasta arvonlisäverosta, hyvityskorkoa maksetaan kuitenkin kohdekauden veron eräpäivää seuraavasta päivästä 1 momentissa tarkoitettuun päivään.

Hyvityskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettulle verotililtä palautettavalle hyvitykselle maksetaan veronkantolain 22 §:n mukaista palautuskorkoa verotililtä poistamispäivää seuraavasta päivästä päivään, jona palautus veloitetaan valtion tililtä.

Hyvityskorosta vastaa valtio, ja sen maksamista varten otetaan valtion talousarvioon arviomääräraha hyvityskoron rahoittamiseksi. Verovelvolliselta takaisin peritty hyvityskorko tuloutetaan valtiolle. Hyvityskorko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

32 §

Viivästyskorko

Suorittamatta jääneelle, kausiveroilmoituksella ilmoitettavalle veloitteelle on maksettava viivästyskorkoa 11 §:n 1 momentissa tarkoitettua veloitteen eräpäivää ja Verohallinnon maksuun panemalle myöhästymismaksulle, veronkorotukselle, laiminlyöntimaksulle ja 39 §:n nojalla takaisin perittävälle hyvitykselle 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua veloitteen eräpäivää seuraavasta päivästä veloitteen suoritukseksi käytetyn hyvityksen arvopäivään tai päivään, jona velvoite on kirjattu poistetuksi verotililtä.

Viivästyskorko on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä 7 prosenttiyksiköllä.

Viivästyskorkoa ei makseta veronlisäykselle eikä viivästyskorolle. Viivästyskorko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

33 §

Verotililtä poistetun suorittamatta jääneen veloitteen korko

Suorittamatta jääneelle, verotililtä poistetulle veloitteelle on maksettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) mukaan laskettua viivekorkoa veloitteen verotililtä poistamista seuraavasta päivästä maksupäivään.

Viivekorkoa ei makseta veronlisäykselle eikä viivästyskorolle. Viivekorko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen.

Viivekoron perimiseen, palauttamiseen ja tiittämiseen sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain säännöksiä.

34 §

Korkojen korjaaminen veloitteen tai hyvityksen muutostilanteissa

Jos velvoite pienenee kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen, oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta, liikaa suoritettulle määräl-

le maksetaan hyvityskorkoa. Korko lasketaan veloitteen 32 §:n 1 momentissa tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä tai, jos veloitteen suoritukseksi käytetyn hyvityksen arvopäivä on tätä myöhäisempi, hyvityksen arvopäivää seuraavasta päivästä tai, jos liikaa suoritettu määrä on palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroä, aikaisintaan 31 §:n 2 momentissa tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä oikaisuilmoituksen antamispäivään taikka oikaisun tai muutoverotuksen toimituspäivään. Siltä osin kuin velvoite on ollut suorittamatta ja sille on laskettu viivästyskorkoa, viivästyskoron määrä oikaistaan vastaamaan muuttunutta veloitetta.

Jos 16 §:n 2 kohdassa tarkoitettun palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä oikaisuilmoituksen, oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta suurenee, lisämäärälle maksetaan hyvityskorkoa kohdekauden veron eräpäivää seuraavasta päivästä 31 §:n 1 momentissa tarkoitettuun päivään.

Jos 16 §:n 2 kohdassa tarkoitettun palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä oikaisuilmoituksen, arvonlisäverolain 176 §:ssä tarkoitettun päätöksen, oikaisupäätöksen tai muutoksenhaun johdosta pienenee, liikamäärästä aiheutuvalla veloitteelle on maksettava viivästyskorkoa kohdekauden veron eräpäivää seuraavasta päivästä. Jos liikamäärä on käytetty veloitteen suoritukseksi tai poistettu verotililtä ennen tätä päivää, viivästyskorkoa on kuitenkin maksettava sitä päivää seuraavasta päivästä, jona liikamäärä on käytetty veloitteen suoritukseksi tai poistettu verotililtä. Viivästyskorkoa on maksettava sen hyvityksen arvopäivään, joka on käytetty liikamäärästä aiheutuvan veloitteen suoritukseksi, tai päivään, jona velvoite on kirjattu poistetuksi verotililtä. Liikamäärälle maksettu hyvityskorko poistetaan.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun hyväksi luettavaan määrään ei sovelleta, mitä 31 §:n 2 momentissa säädetään.

Sen estämättä, mitä edellä säädetään viivästyskorosta, viivästyskorkoa on maksettava ennakkoperintälain 39 §:n 2 ja 7 momentin mukaisesti.

35 §

Korkojen korjaaminen verotilin kirjauksia korjattaessa

Kun Verohallinto korjaa verotiliä 18 §:ssä tarkoitetun kirjausviiveen tai 37 §:ssä tarkoitetun virheen vuoksi, verotilillä lasketut korot oikaistaan vastaamaan muuttunutta tilannetta.

36 §

Tarkemmat määräykset koron laskemisesta

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä korkojen laskemisesta.

9 luku

Virheen korjaaminen, virheellisen hyvityksen takaisin periminen ja muutoksenhaku

37 §

Virheen korjaaminen

Verohallinto korjaa, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen, velvoitteesta vastuussa olevan tai Veronsaajien oikeudenvälöntayksikön pyynnöstä verotilillä olevan virheen viipymättä virheen havaitsemisen jälkeen, jollei 39 §:stä muuta johdu.

Korjaus ja sen peruste merkitään verotilille ja verovelvolliselle annettavaan verotiliotteeseen.

Verovelvolliselle varataan mahdollisuus tulla kuulluksi ennen verotilillä olevan virheen korjaamista, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Korjaamispyyntöön oikeutetun asianosaisen tai Veronsaajien oikeudenvälöntayksikön pyynnöstä Verohallinto antaa asiassa päätöksen muutoksenhakuosoituksineen.

Virhe voidaan jättää korjaamatta, jos virhe on vähäinen eikä siitä aiheudu verovelvolliselle vahinkoa tai jos verovelvollisen perusteetta hyväkseseen saama määrä on vähäinen eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä korjauksen tekemistä.

38 §

Virheen korjaamisen määräaika

Virheen korjaaminen verovelvollisen hyväksi voidaan tehdä viiden vuoden kuluessa ja korjaaminen verovelvollisen vahingoksi kahden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona korjattavaksi vaadittu toimenpide tai tieto on merkitty taikka olisi pitänyt merkitä tiliotteeseen.

Korjaaminen voidaan tehdä 1 momentissa tarkoitetun määräajan jälkeenkin, jos korjaamista koskeva pyyntö on saapunut Verohallinnolle määräajan kuluessa.

39 §

Virheellisen hyvityksen takaisin periminen

Jos verotilille virheellisesti kirjattu hyvitys on maksettu verovelvolliselle tai jos se on käytetty veloitteen suoritukseksi eikä virhettä ole korjattu ennen kuin verotiliote on annettu tiedoksi verovelvolliselle, Verohallinto määrää hyvityksen perittäväksi takaisin. Päätös on tehtävä kahden kalenterivuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona virheellinen hyvitys on kirjattu verotilille. Verovelvolliselle varataan mahdollisuus tulla kuulluksi ennen päätöksen tekemistä, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Hyvitys voidaan jättää perimättä takaisin, jos sen määrä on vähäinen eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä takaisin perimistä.

Takaisin perittävän hyvityksen eräntymisajankohdasta säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Takaisin perittävä hyvitys on maksettava muutoksenhausta huolimatta, jollei Verohallinto tai muutoksenhakuviranomainen toisin määrää, ja sen maksamisessa ja perimisessä noudatetaan, mitä tässä laissa säädetään velvoitteesta. Takaisin perittävä hyvitys vanhenee viiden vuoden kuluttua eräpäivää seuraavan vuoden alusta.

40 §

Oikaisuvaatimus Verohallinnolle

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta Verohallinnolta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Määräaika oikaisuvaatimuksen tekemiselle 37 ja 39 §:ssä tarkoitettussa asiassa on viisi vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona korjattavaksi vaadittu toimenpide tai tieto on merkitty tai olisi pitänyt merkitä tiliotteeseen taikka virheellinen hyvitys on merkitty tiliotteeseen, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Muussa asiassa määräaika on viisi vuotta päätöksen tekemisestä, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön määräaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle. Verohallinnon on varattava muutoksenhakuun oikeutetun asianosaisen oikaisuvaatimuksesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön oikaisuvaatimuksesta muutoksenhakuun oikeutetulle asianosaiselle tilaisuus antaa vastineensa sekä tarvittaessa varattava oikaisuvaatimuksen tekijälle tilaisuus vastaselityksen antamiseen.

41 §

Muutoksenhaku oikaisupäätökseen

Verovelvollinen, velvoitteesta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö voivat hakea muutosta 40 §:ssä tarkoitettuun oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla hallinto-oikeuteen noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valitusaika 37 ja 39 §:ssä tarkoitettussa asiassa on viisi vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona korjattava toimenpide tai tieto on merkitty tai olisi pitänyt merkitä taikka virheellinen hyvitys on merkitty tiliotteeseen, kuiten-

kin aina vähintään 60 päivää oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tiedoksisaannista. Muussa asiassa valitusaika on viisi vuotta päätöksen tekemisestä, kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön valitusaika on 30 päivää oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tekemisestä.

Hallinto-oikeuden päätökseen haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhausta noudatetaan, mitä siitä säädetään verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä.

42 §

Lain 9 luvun säännösten soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettu velvoite on maksettava muutoksenhausta huolimatta.

Verotilin tilitapahtuman perusteena olevan asianomaisen verolain nojalla annetun päätöksen korjaamisessa ja muutoksenhausta noudatetaan, mitä kyseisessä laissa säädetään.

10 luku

Erinäiset säännökset

43 §

Vastuu velvoitteesta

Vastuuseen velvoitteesta sovelletaan, mitä verovastuusta säädetään veronkantalain 8 luvussa.

44 §

Viivästysseuraamusten perimättä jättäminen

Jos ilmoituksen antaminen tai velvoitteen maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä, Verohallinto voi jättää myöhästymismaksun, viivästyskoron ja viivekoron kokonaan tai osittain maksuun panematta tai perimättä.

Jos viivästysseuraamus on aiheutunut Verohallinnon virheellisestä menettelystä, se jätetään maksuun panematta tai perimättä. Jos viivästysseuraamus on aiheutunut osittain myös verovelvollisen menettelystä, se voidaan maksuunpanna tai periä osittain.

Verohallinto palauttaa mahdollisesti jo perityn myöhästymismaksun, viivästyskoron tai viivekoron verovelvollisen verotilille. Palautettava määrä voidaan käyttää maksamatta olevien velvoitteiden suoritukseksi tai veronkantolaissa tarkoitettuun veronkuittaukseen.

Päätökseen, jolla Verohallinto on ratkaissut verovelvollisen vaatimuksen viivästysseuraamuksen perimättä jättämisestä, ei saa hakea muutosta valittamalla.

45 §

Valtiovarainministeriön asetus viivästysseuraamusten perimättä jättämisestä

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että viivästyskorkoja, viivekorkoja ja myöhästymismaksuja ei peritä ajalta, jolta velvoitteiden maksaminen tai kausiveroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisista riippumattomien esteiden vuoksi.

46 §

Viivästysseuraamusten huojentaminen

Verohallinto voi hakemuksesta vapauttaa verovelvollisen myöhästymismaksun, viivästyskoron ja viivekoron suorittamisvelvollisuudesta osittain tai kokonaan, jos verovelvollisen taloudelliset olosuhteet huomioon ottaen tai muusta erityisestä syystä niiden suorittamista on pidettävä kohtuuttomana. Valtiovarainministeriö voi ottaa Verohallinnossa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Verovelvollisen verotilille palautettava määrä voidaan käyttää maksamatta olevien velvoitteiden suoritukseksi tai veronkantolaissa tarkoitettuun veronkuittaukseen.

Päätökseen, jolla verovelvollisen vaatimus viivästysseuraamusten huojentamisesta on ratkaistu, ei saa hakea muutosta valittamalla.

47 §

Verotiliotteen tiedoksianto

Verotiliote annetaan verovelvolliselle tiedoksi yleisessä tietoverkossa olevan sähköisen asiointipalvelun välityksellä. Verovelvollisen katsotaan saaneen tiliotteen tietoonsa yleistä eräpäivää seuraavana kymmenentenä päivänä.

Jos verotiliotetta ei voida tietoliikennehäiriöiden tai muiden vastaavien teknisten häiriöiden vuoksi antaa tiedoksi 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, se lähetetään postitse kirjeellä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä.

Verovelvollisen pyynnöstä verotiliote lähetetään verovelvolliselle myös postitse kirjeellä tai Verohallinnon käytettävissä olevaa sähköistä tiedonsiirtomenettelyä käyttäen. Verotiliotteen tiedoksisaannin katsotaan kuitenkin tapahtuneen 1 momentissa tarkoitettuna ajankohtana.

48 §

Muun asiakirjan tiedoksianto

Muut tämän lain nojalla annettavat asiakirjat annetaan tiedoksi hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona tai sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain 18 §:ssä tarkoitettuna todisteellisena sähköisenä tiedoksiantona.

49 §

Määräaikojen laskeminen

Jos veloitteen eräpäivä, ilmoituksen antamisen määräpäivä tai palautuksen maksupäivä on pyhäpäivä, vapunpäivä tai arkilauantai, maksun saa maksaa, ilmoituksen antaa ja palautuksen maksaa ensimmäisenä sen jälkeisenä arkipäivänä. Sama on voimassa, jos veloitteen eräpäivä tai palautuksen maksupäivä on päivä, jona pankkien yleisesti keskinäisissä maksuissaan käyttä-

mät maksujärjestelmät säädöskokoelmassa julkaistavan Suomen Pankin ilmoituksen mukaan eivät ole käytössä.

50 §

Tilittäminen veronsaajille

Viivästysseuraamukset tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka perusteella niitä peritään.

Veloitteiden suorituksiksi käytetyt määrät tilitetään veronsaajille noudattaen, mitä verontilityslaisissa (532/1998) säädetään.

11 luku

Voimaantulo

51 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen päättyviltä kohdekausilta ilmoitettavaan, maksettavaan ja palautettavaan veroon.

Lakia sovelletaan siten kuin jäljempänä säädetään myös ennen lain voimaantuloa päättyneeltä vero- tai kohdekaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja palautettavaan veroon ja sille

määrättyihin viivästysseuraamuksiin, jos vero maksuunpannaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen tai veron palauttamista koskeva päätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu maksuunpannu vero ja sille määrätty viivästysseuraamus kirjataan verotilille velvoitteeksi maksuunpanossa määrättyinä eräpäivänä. Verolle on suoritettava tämän lain mukaista viivästyskorkoa lain voimaantulopäivästä, kuitenkin aikaisintaan asianomaisessa verolaisissa säädetystä veron maksamisen määräpäivästä. Verotilille velvoitteeksi kirjattuun veroon sovelletaan soveltuvin osin myös muita tämän lain säännöksiä. Verolle ei kuitenkaan määrätä myöhästymismaksua.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu palautettava vero ja sille maksettu korko kirjataan verotilille hyvitykseksi päätöksentekopäivänä. Verolle ja sille maksetulle korolle maksetaan tämän lain mukaista hyvityskorkoa päätöksentekopäivää seuraavasta päivästä. Verotilille hyvitykseksi kirjattuun palautettavaan veroon sovelletaan soveltuvin osin myös muita tämän lain säännöksiä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuna maksuunpannun veron suorituksiksi maksettuun määrään ja muun veron suorituksiksi 2 päivänä maaliskuuta 2010 tai sen jälkeen maksettuun määrään sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen toimeenpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 148, 183 ja 187 §, sellaisina kuin ne ovat, 148 § laeissa 1486/1994 ja 1767/1995, 183 § mainitussa laissa 1767/1995 ja laissa 1083/2005 sekä 187 § osaksi viimeksi mainitussa laissa,
muutetaan 13 c §:n 4 ja 5 momentti, 63 g §:n 6 kohta, 79 k §:n 1 momentti, 102 a §:n 2 momentti, 133 p ja 133 s §, 133 u §:n 2 momentti, 133 v, 133 x, 147, 149 ja 149 b—149 d, 162, 162 b, 163—

165, 176—180, 182, 184, 185 ja 191 §, 192 §:n 1 momentti, 193 §:n 2—4 momentti, 204 §, 205 §:n 2 momentti, 206, 208 a ja 209 e § sekä 218 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 13 c §:n 4 momentti ja 79 k §:n 1 momentti mainitussa laissa 1767/1995, 13 c §:n 5 momentti ja 147 § mainitussa laissa 1486/1994, 63 g §:n 6 kohta mainitussa laissa 1486/1994 ja laissa 935/2004, 102 a §:n 2 momentti ja 209 e § laissa 325/2003, 133 p, 133 s, 133 v, 133 x ja 163 § laissa 971/2002, 133 u §:n 2 momentti laissa 331/2005, 149 § osaksi mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1767/1995, 149 b—149 d ja 208 a § laissa 1301/2003, 162 § mainitussa laissa 1486/1994 ja laissa 1071/2002, 162 b § mainituissa laeissa 1486/1994, 1767/1995 ja 331/2005, 164 § osaksi laissa 1123/1996, 165 § mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1083/2005, 176 ja 177 § osaksi laissa 1072/2003, 178 § mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1083/2005 sekä laissa 1265/1997, 179 § mainituissa laeissa 1767/1995, 1265/1997 ja 1083/2005, 180 § osaksi mainitussa laissa 1767/1995, 182 § osaksi mainitussa laissa 1486/1994 ja laissa 915/2001, 185 § ja 193 §:n 2 momentti laissa 246/2008, 191 § osaksi mainitussa laissa 1486/1994, 193 §:n 3 momentti laissa 542/1996, 205 §:n 2 momentti ja 206 § laissa 700/1994 ja 218 §:n 3 momentti laissa 1061/2007, sekä

lisätään 133 n §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 971/2002, uusi 2 momentti, lakiin uusi 133 y ja 149 f §, lakiin siitä mainitulla lailla 1123/1996 kumotun 162 a §:n tilalle uusi 162 a § sekä lakiin uusi 162 c—162 e, 188 a, 188 b, 191 a ja 191 b § seuraavasti:

13 c §

Paliskuntaryhmän verokausi on poronhoitovuosi. Veroilmoitus verokaudelta on annettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain (/) 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen. Vero on maksettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

Paliskuntaryhmiä koskevat asiat kuuluvat sen veroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella on paliskunnan kotipaikka.

63 g §

Tavaran yhteisöhankinta katsotaan verotetun 63 f §:ssä tarkoitetulla tavalla tavaran kuljetuksen päättymisvaltiossa myös silloin, kun:

6) ostaja on täyttänyt 162 e §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa.

79 k §

Verovelvollinen jälleenmyyjä saa käyttää voittomarginaalina 162 a §:ssä tarkoitetun verokauden voittomarginaalia.

102 a §

Jos kyse on ostosta 2 a, 8 a tai 9 §:n nojalla suoritettavan veron taikka yhteisöhankinnasta suoritettavan veron vähentämisestä, edellytyksenä on lisäksi, että verovelvollinen on täyttänyt 162 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa tai että vero on määrätty maksettavaksi. Jos verovelvollinen ei saa myyjältä 1 momentissa tarkoitettua laskua, vähennysoikeuden edellytyksenä on verovelvollisen itse laatima tosite, josta ilmenevät soveltuvin osin 209 b §:n 2 momentissa tarkoitettut tiedot sekä ostosta tai yhteisöhankinnasta suoritettava vero ja verokanta.

12 a luku

Sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä

133 n §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville verokausille. Verovirasto palauttaa hakemuksen tai muun saa-

dun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on saanut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena, sitä ei saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

133 p §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161, 162 ja 162 a §:ssä sekä 164 §:n 1 momentissa säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta ja verokaudesta.

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen veroilmoitukseen sovelletaan, mitä 164 §:n 3 momentissa sekä 165 §:ssä säädetään yhteenvetoilmoituksesta.

133 s §

Verovirasto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksamatta olevasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen maksaa verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 133 i §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Kun erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

133 u §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen osalta tilikautena pidetään 133 n, 133 v, 179,

192, 193 ja 204 §:ää sovellettaessa sitä kalenterivuotta, johon kuuluvasta verokaudesta on kyse. Lain 192 ja 193 §:ää sovellettaessa oikaisu ja valitus voidaan tehdä jo kalenterivuoden kuluessa.

133 v §

Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksestä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain (609/2005) 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä. Korko tämän lain 133 n §:n 2 momentissa tarkoitettulle verolle lasketaan tilikautta seuraavan toisen kalenterikuukauden lopusta.

133 x §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä 209 a §:ssä säädetään laskunantovelvollisuudesta siltä osin kuin kysymys on toiseen jäsenvaltioon tilitettävästä verosta.

133 y §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen sovelletaan, mitä 218 §:ssä säädetään arvonlisäverorikkomuksesta, jos hän jättää asianmukaisesti täyttämättä viranomaisen kehotuksesta huolimatta 133 f, 133 h tai 133 k §:ssä säädetyn velvollisuuden.

147 §

Verovelvollisen on maksettava 162 a §:ssä tarkoitettulle verokaudelle kuuluville kalenterikuukausille 13 luvun mukaan kohdistettavien suoritettavien verojen ja vähennettävien verojen erotus (*tilitettävä vero*) valtiolle viimeistään kyseistä verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana.

Edellä 26 d §:n 1 momentissa tarkoitettujen uuden kuljetusvälineen ostajan, joka ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja johon ei sovelleta 146 a §:ää, on maksettava vero Verohallinnon tarkemmin määräämäl-

lä tavalla viimeistään sinä päivänä, jona kuljetusväline on ilmoitettava rekisteriin.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 162 c §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta tilitettävä vero viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 162 c §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

149 §

Jos 10 luvussa taikka 78 tai 80 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä verokaudelta tilitettävää veroa laskettaessa, verovelvollisella on oikeus saada palautuksena verokaudelta vähentämättä jäänyt vero.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu määrä palautetaan siten kuin verotililaissa tarkemmin säädetään.

14 a luku

Verovelvollisuuden alarajaan liittyvä huojennus

149 b §

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterikuukausi tai neljänneskalenterivuosi, huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tarkoitetun veroilmoituksen yhteydessä.

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi tai poronhoitovuosi, huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tai 13 c §:n 4 momentissa tarkoitetun veroilmoituksen yhteydessä.

Verovelvollisen on 147 §:n 1 momentista poiketen maksettava 1 ja 2 momentissa tarkoitulta verokaudelta vain tilitettävän veron ja 149 a §:ssä tarkoitettujen huojennuksen erotusta vastaava määrä. Jos huojennus on suurempi kuin verovelvollisen 147 §:n 1 momentin mukaan

maksettava tilitettävä vero, verovelvollisella on oikeus saada palautuksena huojennuksen ja tilitettävän veron erotusta vastaava määrä tai, jos verovelvollisen ei ole maksettava veroa, koko huojennuksen määrä.

Verovelvollisella, joka on jättänyt alarajahuojennusta koskevat 1 tai 2 momentissa tarkoitetut tiedot antamatta tai ilmoittanut huojennuksen liian pienenä, on oikeus tilikauden päätyttyä saada ilmoittamatta jäänyt määrä palautuksena hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojennus koskee, tai verovelvollisen sanotun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

149 c §

Jos verovelvollinen on antamiensa virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta saanut liian suuren huojennuksen, veroviraston on määrättävä liika hyväksi saatu määrä verovelvollisen maksettavaksi kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojennus koskee.

Edellä 1 momentin nojalla maksettavaksi määrättyä veroa voidaan korottaa 182 §:ssä säädettyin edellytyksin.

149 d §

Huojennusta oikaistaan, jos verovelvollinen on saanut liian suuren tai liian pienen huojennuksen tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää koskevan määräämis-, palautus-, oikaisu- tai uudelleenkäsitteilypäätöksen tai valitukseen annetun ratkaisun johdosta. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

149 f §

Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus tilikauden muutospäivänä tai sen jälkeen päättyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta tilikauden muutosta edeltäneiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Tilikautena pidetään tilikauden muutos-

ta edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu 208 a §:ssä tarkoitetusta kalenterivuodesta kirjanpitolain mukaiseksi tilikaudeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus tilikauden muutospäivän jälkeen päättyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta tilikauden muutoksen jälkeisiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Tilikautena pidetään tilikauden muutoksen jälkeisiä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan 162 §:n 1 momentissa tarkoitettujen veroilmoituksen yhteydessä.

162 §

Verovelvollisen on annettava kultakin verokaudelta veroilmoitus.

Veroilmoituksessa on ilmoitettava liikevaihto, suoritettava ja vähennettävä vero sekä muut Verohallinnon määräämät veron oikeamääräisyyden toteamiseksi tarpeelliset tiedot.

Veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen. Ilmoitus siitä, että veroa ei ole maksettava, voidaan antaa etukäteen, kuitenkin enintään kuudelta kalenterikuukaudelta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, miten 147 §:n 2 momentissa tarkoitettu verovelvollinen ilmoittaa veron.

162 a §

Verokausi on kalenterikuukausi, jollei 2—4 momentissa toisin säädetä.

Verovelvollisen, jonka kalenterivuoden kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 50 000 euroa, verokausi on neljänneskalenterivuosi, jollei tämän pykälän 3 tai 4 momentissa toisin säädetä.

Verovelvollisen, jonka kalenterivuoden kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto

tai sitä vastaava tuotto on enintään 25 000 euroa, verokausi on kalenterivuosi, jollei tämän pykälän 4 momentissa toisin säädetä.

Sellaisen alkutuotantoa harjoittavan luonnollisen henkilön, kuolinpesän tai yhtymän sekä 79 c §:ssä tarkoitettujen taide-esineen tekijän, joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa, verokausi on kalenterivuosi.

Edellä 2 tai 3 momentissa tarkoitettuna kalenterivuotena pidetään sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta verokaudesta on kysymys.

Tässä laissa alkutuotannolla tarkoitetaan maatalouden, metsätalouden, puutarhatalouden, metsästyksen, kalastuksen, kalankasvatuksen, ravustuksen, ravunkasvatuksen, turkistarhauksen ja poronhoidon harjoittamista sekä jäkälän ja käpyjen poimintaa tai muuta tällaista luonnontuotteen talteen ottamista. Maataloudella tarkoitetaan varsinaista maataloutta sekä sellaista erikoismaataloutta taikka maa- tai metsätalouteen liittyvää toimintaa, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä.

162 b §

Edellä 162 a §:n 2 momentissa tarkoitettujen verovelvollisen verollisen toiminnan alkamisen yhteydessä tekemän hakemuksen perusteella verokautena pidetään kuitenkin kalenterikuukautta ja 162 a §:n 3 tai 4 momentissa tarkoitettujen verovelvollisen hakemuksen perusteella kalenterikuukautta tai neljänneskalenterivuotta toiminnan alkamisesta.

Verovelvollinen, jonka verokausi on 162 a §:n 2—4 momentissa tarkoitettu verokausi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta. Verovelvollinen, jonka verokautena on tämän pykälän perusteella valittu verokausi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan 162 a §:n 2—4 momentin mukaista verokautta tai mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta.

Verokauden on kuitenkin oltava sama vähintään kolmen perättäisen kalenterivuoden ajan.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun hakemukseen perustuvaa verokautta sovelletaan hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta. Hakemus on tehtävä viimeistään kyseistä

kalenterivuotta edeltävän syyskuun loppuun mennessä.

162 c §

Verovelvollisen on ilmoitettava viipymättä verovirastolle, jos 162 a §:n 2—4 momentissa säädetyt edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Verovelvollisen verokautena pidetään kuluva kalenterivuotta koskevan 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen perusteella uusia tietoja vastaavaa verokautta sen lyhyemmän verokauden alusta, jonka aikana ilmoitus on annettu. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Jos verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla toteaa, että 162 a §:n 2—4 momentissa säädetyt edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, verovelvollisen verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verovirasto voi määrätä, että sellaisen verovelvollisen, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta veroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen tai veroviraston määräämänä myöhemmänä ajankohtana.

Veroviraston on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

162 d §

Verovelvollisen, jonka verokausi on muu kuin kalenterivuosi, on sovellettava samaa verokautta kuin verotililain soveltamisalaan kuuluviin verotililain 1 §:n 2 momentin 2, 3, 6 ja 7 kohdassa sekä 3 momentissa tarkoitettujen lakien nojalla kannettaviin veroihin ja maksuihin sovelletaan.

162 e §

Verovelvollisen on annettava kultakin kalenterivuoden neljännekseltä yhteenvetoilmoitus 72 b ja 72 c §:ssä tarkoitetuista yhteisömyynteistä.

Yhteenvetoilmoitus on annettava myös silloin, kun verovelvollisen tekemä tavarantoimituksen yhteydessä katsotaan 63 g §:n nojalla verotetun kuljetuksen päättymisvaltiossa.

Ostajalle annettu yhteenvetoilmoituksessa ilmoitettua myyntiä koskeva vuosi- tai vaihtolautaus, osto- tai myyntihyvitys, ylijäämänpalautus, muu sellainen oikaisu tai muu myyntiä koskeva muutos ilmoitetaan siltä kalenterivuoden neljännekseltä annettavassa yhteenvetoilmoituksessa, johon kuuluvalle kalenterikuukaudelle se on hyvän kirjanpitoavan mukaan kirjanpidossa kirjattava.

Ilmoitus tulee antaa viimeistään kalenterivuoden neljänneksen seuraavan toisen kuukauden 15 päivänä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset yhteenvetoilmoituksessa annettavista tiedoista ja tietojen antotavasta.

163 §

Edellä 161 §:ssä tarkoitettu perustamis-, muutos- ja lopettamisilmoitus sekä 162 e §:ssä tarkoitettu yhteenvetoilmoitus voidaan antaa myös sähköisesti.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset sähköisten tietojen antotavasta.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvedoilmoitus annetaan 158 §:ssä tarkoitettulle verovirastolle.

Muutoin kuin sähköisesti annettu yhteenvedoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

Sähköisesti annettu yhteenvedoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava veroviranomaiselle annettavat 162 e §:ssä tarkoitetut ilmoitukset ja muut asiakirjat. Yhteisön ilmoitusten ja asiakirjojen tulee olla toiminimen kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden allekirjoittamia.

Edellä 162 e §:ssä tarkoitetut ilmoitukset ja muut asiakirjat, jotka voidaan toimittaa veroviranomaiselle sähköisesti ja jotka on allekirjoitettava, on varmennettava sähköisistä allekirjoituksista annetun lain (14/2003) 18 §:ssä tarkoitetulla tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina 162 e §:ssä tarkoitettuja ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

19 luku

Veron määrääminen

176 §

Verovirasto määrää veroilmoituksella annetuista tiedoista poiketen tai veroilmoituksen puuttuessa verovelvollisen maksettavaksi veron, jota on ilmoitettu liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi.

Veroa ei määrätä, jos asia on veroviraston päätöksellä ratkaistu aikaisemmin. Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaan, asia on ratkaistava tältä osin verovel-

vollisen eduksi, jos ei erityisestä syystä muuta johdu.

Veron määräämisessä on tunnollisesti sekä valtion että verovelvollisen etua silmällä pitäen harkittava, mitä verovelvollisen liiketoimista sekä muista asiaan vaikuttavista seikoista on ilmoituksista tai muutoin käynyt selville taikka muulla perusteella on katsottava oikeaksi.

Verovelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos veroa määrättäessä olenaisesti poiketaan verovelvollisen antamista tiedoista.

177 §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määräämistä varten tarvittavia tietoja, veroviraston on määrättävä maksettavan veron määrä arvioimalla.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitettun kehotuksen yhteydessä verovirasto antaa verovelvolliselle tiedoksi arvioidun maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteita koskevat tiedot ja varaa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun veron määrä on pyrittävä selvittämään ostojen, tavanomaisen myyntipalkkioiden, palkkojen tai muiden sellaisten kustannuserien perusteella laadittujen laskelmien avulla taikka muiden samalla alalla ja vastaavanlaisissa olosuhteissa toimivien verovelvollisten liiketoimintaan vertaamalla.

Veron määräämistä koskevaan päätökseen on otettava veron määräytymistä koskeva laskelma sekä merkittävä ne syyt, joiden perusteella vero on määrätty arvion mukaan.

178 §

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä, jos veron ilmoittaminen liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi johtuu sellaisesta virheestä, jonka johdosta toisen verovelvollisen maksettavaksi on tullut liikaa veroa taikka 122 tai 131 §:ssä tarkoitettu vero on jäänyt palauttamatta eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämis-

tä. Edellytyksenä on, että verovelvollinen esittää palautukseen oikeutetun antaman sitoumuksen, jossa tämä luopuu oikeudestaan palautukseen. Sitoumuksen antaneella ei ole oikeutta palautukseen.

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä myös silloin, kun veroa on pidettävä vähäisenä eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämistä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin 1 ja 2 momentissa tarkoitettu vero voidaan jättää määräämättä.

179 §

Edellä 176 §:ssä tarkoitettu vero on määrättävä kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jolta vero olisi tullut maksaa.

Vero katsotaan määrätyn määräajassa, jos veroviraston päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

180 §

Verovelvollisen kuoltua vero määrätään kuolinpesälle.

Vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu verovirastolle. Veroa ei voida määrätä, jos 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

182 §

Veroa voidaan korottaa, jos:

1) veroilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus, eikä verovelvollinen ole noudattanut saamaansa kehoitusta sen korjaamiseksi, enintään 10 prosentilla;

2) verovelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt veroilmoituksen antamisen tai antanut sen olennaisesti liian myöhään taikka laiminlyönyt muun tiedon tai asiakirjan oikeassa ajassa antamisen taikka antanut veroilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan olennaisesti vaillinaisena, enintään 20 prosentilla ja, jos hän on säädetyn kehoituksen saatuaankin ilman hyväksyttävää estettä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä, enintään kaksinkertaiseksi;

3) verovelvollinen on törkeästi huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän veroilmoituksen, muun tiedon tai asiakirjan, enintään kaksinkertaiseksi.

Jos 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu laiminlyönti tai väärän ilmoituksen, tiedon taikka asiakirjan antaminen on tapahtunut veron kavaltamisen tarkoituksessa, veroa on korotettava vähintään 50 prosentilla ja enintään kolminkertaiseksi.

Veronkorotus määrätään vain siitä verosta, jota 1 ja 2 momentissa tarkoitettu puutteellisuus tai vaillinaisuus on koskenut.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehoituksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on määrännyt veron arvioimalla ja oikaissut päätöstä myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että veroa ei määrätä.

Veron säädettyssä ajassa ilmoittamisen laiminlyönnistä määrättävästä myöhästymismaksusta säädetään verotililain 9 §:ssä.

184 §

Kun verovelvollisen maksettavaksi määrätään veroa tai veronkorotusta, verovelvolliselle on annettava päätös, johon on liitetty valitusosoitus. Ajankohdasta, jolloin vero on maksettava, säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Verovelvollisen palautusoikeutta koskevan hakemuksen tai hakemusta vastaavan selvityksen johdosta verovelvolliselle on annettava päätös, johon on liitetty valitusosoitus.

185 §

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa tai veronkorotusta, veroviraston on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös, johon liitetään valitusosoitus.

188 a §

Verovirasto antaa 147 §:n 2 momentissa tarkoitetulle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta maksamatta olevasta verosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veroon sovelletaan, mitä verotililain 24 §:n 1 momentissa säädetään kausiveroilmoitukseen perustuvasta velvoitteesta.

Jos verovelvollinen maksaa veroa ilman veron maksettavaksi määräämistä 147 §:n 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä maksettava oma-aloitteisesti veronlisäystä. Jos veroa ei ole maksettu ilman veron maksettavaksi määräämistä tai jos verovelvollinen ei ole oma-aloitteisesti maksanut verolle veronlisäystä, verolle määrätään veronlisäystä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään.

Kun verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä 184 ja 185 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

188 b §

Edellä 147 §:n 2 momentissa tarkoitetulle verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä.

191 §

Verovelvollinen oikaisee veroilmoituksessa olevan virheen antamalla kyseiseltä verokaudelta veroilmoituksen oikaisuilmoituksen.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen oikaisuilmoituksessa annettavista tiedoista ja tietojen antotavasta.

191 a §

Verovelvollisella, joka on ilmoittanut verokaudelta suoritettavan veron liian pienenä tai vähennettävän veron liian suurena, on velvollisuus tehdä 191 §:ssä tarkoitettu oikaisu kolmen vuoden aikana sen tilikauden päättymisestä, jolta vero olisi tullut ilmoittaa.

191 b §

Verovelvollisella on oikeus saada 191 §:ssä tarkoitettua menettelyä noudattaen liikaa maksettavaksi ilmoitettu vero tai vero, jota ei ole ilmoitettu palautettavaksi, palautuksena tilikauden aikana tai korjata virhe vähentämällä kyseinen vero tilikauden aikana seuraavilta verokausilta.

Verovelvollisella, joka ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua oikaisua tai korjausta, on oikeus tilikauden päätyttyä saada kyseinen vero palautuksena hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella.

Verovelvollisella on oikeus 2 momentissa tarkoitettuun palautukseen kolmen vuoden ajan sen tilikauden päättymisestä, jolta veroa on ilmoitettu liikaa, tai verovelvollisen mainitun ajan kuluessa tekemän vaatimuksen perusteella myöhemminkin.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu vero palautetaan siten kuin verotililaissa tarkemmin säädetään.

192 §

Jos verovirasto verovelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, veroviraston on oikaistava päätöksessä oleva virhe, ja verovelvollisella on oikeus saada virheen johdosta liika maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka oli päätetty jättää palauttamatta, palautuksena, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

193 §

Verovelvollisen valitusaika on kolme vuotta tilikauden tai, jos päätös koskee useita tilikau-

sia, niistä viimeisen päättymisestä lukien, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä sekä 162 c §:n 6 momentissa ja 175 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä elinkeinonharjoittaja saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätös voidaan antaa tiedoksi hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika on 30 päivää päätöksen tekemisestä.

Päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä.

204 §

Jos verovelvollisen joltakin tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää on veronmääräämispäätöksellä tai palautus-, oikaisu- tai uudelleenkasittelypäätöksellä taikka valitukseen annetulla päätöksellä muutettu toiselta tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrään vaikuttavalla tavalla, viimeksi mainitulta tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää oikaistaan muutosta vastaavaksi. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka 179 §:ssä säädetty määräaika on päättynyt.

205 §

Jos vero on hallinto-oikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, asianomaisella on oikeus saada palautuksena liika maksettavaksi tai palauttamatta jätettäväksi määrätty vero.

206 §

Jos hallinto-oikeus tai korkein hallinto-oikeus on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi, korottanut veron määrää tai pienentänyt määrää, jonka verovelvollinen on ollut oikeutettu saamaan palautuksena, jäljennös päätöksestä on toimitettava verovirastolle. Verovi-

raston tulee viivytyksettä määrätä veron maksamiselle jälkimaksuaika ja antaa päätös tiedoksi verovelvolliselle.

208 a §

Niiden verovelvollisten, jotka eivät ole kirjanpitovelvollisia tai joiden verokausi on neljänneskalenterivuosi tai kalenterivuosi, tilikautena pidetään kalenterivuotta. Paliskuntaryhmän tilikausi on poronhoitovuosi.

209 e §

Verovirasto voi tarkastuksen taikka veron palauttamisen tai määräämisen yhteydessä hyväksyä tehdyn vähennyksen, vaikkei verovelvollisella ole lain vaatimusten mukaista laskua, selvitystä tai muuta tositetta, jos verovelvollinen kykenee muutoin osoittamaan olevansa 102, 102 a, 102 c, 103, 106 tai 111—113 §:n nojalla oikeutettu vähennykseen.

218 §

Joka jättää asianmukaisesti täyttämättä 209 o §:ssä säädetyn velvollisuuden tai viranomaisen kehotuksesta huolimatta 162 §:ssä, 162 c §:n 5 momentissa, 162 e tai 165 §:ssä, 166 §:n 2 momentissa, 168 §:n 2 momentissa, 169 §:n 1 ja 2 momentissa, 170 §:n 1 momentissa, 170 a, 209 tai 209 a—209 c §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomittava *arvonlisäverorikkomuksesta* sakkoon.

1. Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2. Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta ja lain voimaantulon jälkeen päättyvältä 13 c §:n 4 momentissa tarkoitettua verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon.

3. Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

4. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olutta 148 §:n 1 ja 2 momenttia ei sovelleta verovelvollisen 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen veron suorittamiseksi maksamaan määrään eikä 148 §:n 3 momenttia veroon, jota koskeva veronmääräämispäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

5. Verovelvollisella on oikeus vähentää viimeiseltä ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta vähentämättä jäänyt lain voimaan tullessa voimassa olleessa 149 §:ssä tarkoitettu määrä lain voimaantulopäivänä alkavalta verokaudelta. Jos verovelvollinen on saanut vähentämättä jääneen määrän takaisin 149 §:n tai voimaantulosäännöksen 6 momentin perusteella, sitä ei saa vähentää lain voimaantulopäivänä alkavalta verokaudelta.

6. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada palautuksena viimeiseltä ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta vähentämättä jäänyt lain voimaan tullessa voimassa olleessa 149 §:ssä tarkoitettu määrä. Palautus maksetaan hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella ja siihen sovelletaan soveltuvin osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

7. Lain 149 b—149 d §:ää sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen päättyvään tilikauteen.

8. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen päättyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta lain voimaantuloa edeltäneiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Huojennukseen sovelletaan soveltuvin osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidetään lain voimaantuloa edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

9. Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:ssä tarkoitettusta kalenterivuodesta kirjanpitolain mukaiseksi tili-

kaudeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus lain voimaantulon jälkeen päättyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta lain voimaantulon jälkeisiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidetään lain voimaantulon jälkeisiä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

10. Sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi on 162 a §:n 2—4 momentissa tarkoitettu verokausi, verokautena pidetään kuitenkin hakemuksen perusteella lain voimaantulopäivästä lukien mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

11. Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskeva veroilmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto määrää verovelvollisen ilmoittaman veron verovelvollisen maksettavaksi.

12. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 182 §:n 1 momentin 1 kohtaa ei sovelleta ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta tilitettävään veroon, jota ei ole säädettyssä ajassa maksettu tai jota on maksettu ilmeisesti liian vähän, jos vero on määrätty maksettavaksi lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

13. Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskeva veronmääräämispäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 183 §:n 3 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

14. Jos ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 187 §:n 2 momentissa tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehdään.

15. Verovelvollinen, joka on ilmoittanut ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavan veron liian suure-

na tai vähennettävän veron liian pienenä, saa korjata virheen vähentämällä liikaa ilmoitetun veron tilikauden aikana lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta. Jos ve-

rovelvollisen tilikausi muuttuu lain voimaan tullessa 208 a §:ssä tarkoitetuksi kalenterivuodeksi, korjaus voidaan tehdä lain voimaantulosta lukien sovellettavan tilikauden aikana.

Laki

eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/1966) 5 ja 6 §, sellaisina kuin ne ovat, 5 § laissa 537/1982 ja 6 § laeissa 1108/1988 ja 928/1992, seuraavasti:

5 §

Kalenterikuukaudelta laskettu vero suoritetaan viimeistään kyseistä kalenterikuukautta seuraavana kalenterikuukautena verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei muussa laissa toisin säädetä.

6 §

Verovelvollisen on annettava kalenterikuukaudelta veroilmoitus viimeistään kyseistä kalenterikuukautta seuraavana kalenterikuukaute-na verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana

Laki

verontilityslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 3 ja 5 §, sellaisena kuin niistä on 3 § osaksi laeissa 1003/2004 ja 254/2008, ja *lisätään* lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

3 §

Kertymisjakso ja tilitysajankohta

Verotililaissa (/) tarkoitettujen verojen kertymisjakso alkaa kuitenkin kalenterikuukauden 18 päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden 17 päivänä. Kertymisjakson aikana verojen suoritukseksi verotilillä käytetty määrä ja verotilille kirjatut palautukset tilitetään ja tilitykset maksetaan sinä kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy.

Kiinteistöveron kertymisjakso alkaa kunkin kalenterikuukauden 7 päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden 6 päivänä. Kertymisjakson aikana Verohallinnon pankkitilille maksetuiksi kirjatut määrät ja verovelvollisille maksetut palautukset tilitetään ja tilitykset maksetaan sinä kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy.

Muiden tämän lain mukaisesti tilitettävien verojen kertymisjakso on kalenterikuukausi. Kertymisjakson aikana Verohallinnon pankkitilille maksetuiksi kirjatut määrät ja verovelvollisille maksetut palautukset tilitetään ja maksetaan kertymisjaksoa seuraavan kuukauden aikana. Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen ennakonpalautukset vähennetään kuitenkin verotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

Tilitysten maksuajankohdasta säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

5 §

Jako-osuudet ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärä ennakoperintävaiheessa

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään kutakin verovuotta varten ennakonpidätyksen, ennakon täydennysmaksun ja kannossa maksettavan ennakon sekä ennen verotuksen päättymistä suoritetun jäännösveron jakamiseksi valtion-, kunnallis- ja kirkollisveroksi sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksuksi sellaiset suhteelliset osuudet (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*), joiden mukaisiksi veronsaajaryhmien vastaavien osuuksien arvioidaan muodostuvan

verovuodelta toimitettavassa verotuksessa. Lisäksi valtiovarainministeriön asetuksella säädetään kuukausikohtaisesti oma-aloitteisten ennakonpidätyksen ja työnantajan sosiaaliturvamaksun vähimmäismäärä (*työnantajasuoritusten vähimmäismäärä*) siten, että niiden yhteismäärä mahdollisimman hyvin vastaa todellista oma-aloitteisten ennakonpidätyksen ja työnantajan sosiaaliturvamaksun verovuosiskohtaista kokonaiskertymää. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään myös niiden osuuksien laskentaperusteet, joiden mukaan kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan kuntien ja seurakuntien kesken (*kuntien ja seurakuntien jako-osuudet*).

Jako-osuuksia ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärää tarkistetaan, jos käytettäviksi saatujen verotustietojen tai muiden perusteiden muutosten arvioidaan johtavan jako-osuuksien ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärän muuttumiseen siten, että muutoksella on olennaisia vaikutuksia tilitettäviin tai tilitettyihin määriin. Jako-osuuksien muuttuessa oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan uusia jako-osuuksia.

Ennen jako-osuuksien ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärän vahvistamista ja tarkistamista valtiovarainministeriön on kuultava kuntien keskusjärjestöä, kirkkohallitusta, ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitusta ja Kansaneläkelaitosta.

5 a §

Takuutilitys

Jos oma-aloitteisten ennakonpidätyksen ja työnantajan sosiaaliturvamaksujen määrä kertymisjakson aikana on yhteensä vähemmän kuin 90 prosenttia kertymisjaksoa vastaavalle kuukaudelle vahvistetusta työnantajasuoritusten vähimmäismäärästä, erotus tilitetään veronsaajille takuutilityksenä. Takuutilityksenä tilitetään kuitenkin enintään määrä, joka vastaa verotileille kohdentamatta olevien maksujen ja verotileillä käyttämättä olevien hyvitysten yhteismäärää kertymisjakson päättymispäivänä.

Takuutilitys oikaistaan seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä siten, että veronsaajien osuudet vastaavat kohdekaudelta tehtyjen kausiveroilmoitusten mukaista todellista kertymää.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin takuutilityksen soveltamisesta. Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä takuu-

tilitysmenettelystä ja tilitysten oikaisemisesta takuutilityksen jälkeen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2010 tehtävissä tilityksissä.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 39 §:n 6 momentti, 42 §:n 4 momentti ja 43 §, muutetaan 12, 21, 32 ja 38 §, 39 §:n 2 ja 7 momentti, 41 §, 42 §:n 1 ja 2 momentti, 44 §:n 1 ja 4 momentti, 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 44 §:n 4 momentti laissa 564/2004 sekä 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti laissa 241/2008, sekä lisätään lakiin siitä lailla 564/2004 kumotun 33 §:n tilalle uusi 33 § sekä uusi 33 a ja 33 b § sekä 44 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi viimeksi mainitussa laissa, uusi 5 momentti seuraavasti:

12 §

Pidätetyn määrän maksaminen

Suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät Verohallinnolle viimeistään pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana. Tuloverolain 74 §:ssä tarkoitetusta merityötulosta pidätetyt määrät on maksettava viimeistään pidätyksen toimittamista toiseksi seuraavana kalenterikuukautena edellä mainittuna ajankohtana.

Jäljempänä 32 §:n 4 momentissa tarkoitetun suorituksen maksajan on maksettava pidätetyt määrät viimeistään jakson viimeistä kuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 33 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on mak-

settava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta pidätetyt määrät Verohallinnolle viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 33 §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Kunta, seurakunta ja Kansaneläkelaitos suorittavat pidätetyt määrät siten, että ne vähennetään näille veronsaajille pidätyksen toimittamista seuraavana kalenterikuukautena verontilityslain (532/1998) mukaan tilitettävistä määristä.

21 §

Liikaa ilmoitettu ennakonpidätys

Jos ennakonpidätystä on ilmoitettu enemmän kuin sitä on pidätetty, suorituksen maksaja voi korjata virheen antamalla kausiveroilmoituksen

oikaisuilmoituksen tai vähentämällä liikaa ilmoitetun määrän samalta kalenterivuodelta ilmoitettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu virhe havaitaan vasta kalenterivuoden päättymisen jälkeen, liikaa ilmoitetulla määrällä oikaistaan kalenterivuoden viimeisen kohdekauden kausiveroilmoitusta. Oikaisun edellytyksenä on, että verotusmenettelystä annetun lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettuun vuosi-ilmoitukseen tehdyt merkinnot on oikaistu. Oikaisuilmoitus on tehtävä kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta, jolta ennakonpidätystä on ilmoitettu liikaa.

32 §

Kausiveroilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava verovirastolle ilmoitus maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä kausiveroilmoituksella siten kuin verotililaisissa säädetään.

Kausiveroilmoitus on annettava kalenterikuukausittain edellisen kalenterikuukauden aikana maksetuista suorituksista viimeistään kalenterikuukautta seuraavana kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana.

Merityötuloa maksavan työnantajan on annettava kalenterikuukauden aikana maksetuista suorituksista kausiveroilmoitus sähköisesti viimeistään kalenterikuukautta seuraavana toisena kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana.

Kausiveroilmoitus on kuitenkin annettava neljänneskalenterivuositain viimeistään jakson viimeistä kuukautta seuraavana toisena kuukautena verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana, kun:

1) säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan kalenterivuoden kirjanpitolain (1336/1997) 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 50 000 euroa; tai

2) suorituksen maksaja ei ole säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja, mutta on arvonlisäverovelvollinen ja oikeutettu arvonlisäverolain (1501/1993) 162 a §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun verokauteen.

Säännöllisesti palkkaa maksavan työnantajan on annettava ilmoitus siitä, että palkkaa tai muuta suoritusta ei ole maksettu. Ilmoituksen voi tehdä etukäteen enintään kuudelta kuukaudelta.

Edellä 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna kalenterivuotena pidetään sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta ilmoitusjaksosta on kysymys.

33 §

Ilmoitusjakson muutokset

Edellä 32 §:n 4 momentissa tarkoitettua suorituksen maksajan on ilmoitettava viipymättä, jos kyseisessä lainkohdassa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kuluva kalenterivuotta koskevan 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen perusteella kalenterikuukautta sen kalenterikuukauden alusta, jonka aikana ilmoitus on annettu. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitettuja toimita voidaan jättää toteuttamatta.

Jos verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toteaa, että 32 §:n 4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta kalenterikuukautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitettuja toimita voidaan jättää toteuttamatta.

Verovirasto voi määrätä, että sellaisen suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan 26 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövä 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa verotuksessa, ilmoitusjaksona pidetään neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on annettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta

kausiveroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Veroviraston on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

33 a §

Ilmoitusjakson valinta-oikeus

Suorituksen maksaja, jonka ilmoitusjakso on 32 §:n 4 momentin mukaan neljänneskalenterivuosi, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan kalenterikuukauden pituista ilmoitusjaksoa. Suorituksen maksaja, jonka ilmoitusjaksona on tämän pykälän perusteella valittu ilmoitusjakso, voi hakemuksesta siirtyä soveltamaan 32 §:n 2 tai 4 momentin mukaista ilmoitusjaksoa.

Ilmoitusjakson on kuitenkin oltava sama vähintään kolmen perättäisen kalenterivuoden ajan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen perustuvaa ilmoitusjaksoa sovelletaan hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta. Hakemus on tehtävä viimeistään kyseistä kalenterivuotta edeltävän syyskuun loppuun mennessä.

33 b §

Verotilijärjestelmän yhdenmukainen ilmoitusjakso

Suorituksen maksajan on sovellettava samaa ilmoitusjaksoa kuin verotililain soveltamisalaan kuuluvaan arvonlisäverolaissa tarkoitettuun veroon. Jos suorituksen maksaja soveltaa edellä mainittuun veroon kalenterivuoden pituista verokautta, suorituksen maksajan ilmoitusjakso on neljänneskalenterivuosi.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta suorituksen maksajaan, joka on arvonlisävero-

lain 162 a §:n 4 momentissa tarkoitettu verovelvollinen.

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, veroviraston on maksuunpantava pidättämättä jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

Maksuunpantava ennakonpidätys on enintään 40 prosenttia maksetuista suorituksista. Suorituksen maksajaa on kuultava ennen maksuunpanoa, jos se on mahdollista.

Maksuunpano on toimitettava kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta, jona ennakonpidätys olisi pitänyt toimittaa.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Toimittamatta jätetty ennakonpidätys voidaan jättää osittain tai kokonaan maksuunpantamatta myös erityisestä syystä, kuten silloin, kun olosuhteet huomioon ottaen on todennäköistä, että maksuunpanoa ei veron turvaamiseksi tarvita. Viivästyskorkoa voidaan tällöinkin määrätä maksettavaksi, jolloin se lasketaan sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona ennakonpidätys olisi ollut toimitettava.

Maksuvelvollisuutta ei poisteta 44 §:ssä tarkoitettun veronkorotuksen tai verotililain 32 §:n mukaisen viivästyskoron osalta, jollei erityisestä syystä muuta johdu.

41 §

Arviomaksuunpano

Jos suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanon toimitamisessa tarvittavia tietoja, verovirasto arvioi maksuunpantavan määrän.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitettua kehotuksen yhteydessä verovirasto antaa suorituksen maksajalle tiedoksi maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteet ja varaa tilaisuuden selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioitaessa veroviraston on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaajien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, veroviraston on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuisissa olosuhteissa toimiviin.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos verovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrän tulisi olla suurempi kuin maksuunpantu määrä, veroviraston on maksuunpantava puuttuva määrä veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos verovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrä on pienempi kuin maksuunpantu määrä, veroviraston on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

44 §

Veronkorotus

Verovirasto voi korottaa ennakonpidätystä:

1) enintään 30 prosentilla, jos pidätysvelvollinen on jättänyt ennakonpidätyksen säädetyssä ajassa toimittamatta;

2) enintään 10 prosentilla, jos ilmoituksessa tai muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus, eikä pidätysvelvollinen ole noudattanut saamaansa kehotusta sen korjaamiseen;

3) enintään 20 prosentilla, jos pidätysvelvollinen on ilman pätevää syytä laiminlyönyt ilmoituksen antamisen tai antanut sen olennaisesti liian myöhään tai laiminlyönyt muun tiedon tai

asiakirjan antamisen oikeassa ajassa taikka antanut ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan olennaisesti puutteellisena, ja enintään kaksinkertaiseksi, jos pidätysvelvollinen on kehotuksen saatuaankin ilman hyväksyttävää syytä jättänyt velvollisuutensa kokonaan tai osaksi täyttämättä;

4) enintään kaksinkertaiseksi, jos pidätysvelvollinen on törkeästä huolimattomuudesta laiminlyönyt ilmoittamisvelvollisuutensa tai antanut olennaisesti väärän ilmoituksen taikka muun tiedon tai asiakirjan.

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai kausiveroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

Veron säädetyssä ajassa ilmoittamisen laiminlyönnistä määrättävästä myöhästymismaksusta säädetään verotililain 9 §:ssä.

48 §

Oikaisuvaatimus verovirastolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi asianomaiselta verovirastolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös, 33 §:ssä tarkoitettu siirtämistä koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaati-

mus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön on tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päätöksen tekemisestä tai asian ratkaisemisesta.

50 §

Muutoksenhakuaika ja eräät muut valitusta koskevat määräykset

Edellä 33 §:ssä tarkoitettu ilmoitusjakson muuttamista koskeva päätös, 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu ja 48 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava verovirastoon tai hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakonpidätykseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Sellaisen suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso on 32 §:n 4 momentin mukaan neljän-

neskalenterivuosi, ilmoitusjaksona pidetään kuitenkin hakemuksen perusteella lain voimaantulopäivästä lukien kalenterikuukautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantuloista ja että lain 33 b §:ssä säädetty edellytykset täyttyvät.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaa ennakonpidätystä koskeva valvontailmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto maksuunpanee suorituksen maksajan ilmoittaman ennakonpidätyksen.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 44 §:n 1 momentin 1 kohtaa ei sovelleta ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaan ennakonpidätykseen, jota ei ole säädettyssä ajassa maksettu tai jota on maksettu ilmeisesti liian vähän, jos ennakonpidätys on maksuunpantu tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaa ennakonpidätystä koskeva maksuunpanopäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, ennakonpidätykselle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 43 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Jos ennen lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta palautettavaa ennakonpidätystä koskeva päätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 39 §:n 6 momentissa ja 42 §:n 4 momentissa tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona palautettavaa ennakonpidätystä koskeva päätös tehdään.

Laki

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 ja 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 10 §:n 3 momentti ja 13 §:n 4 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 10 §:n 3 momentti laissa 1569/1995 ja 13 §:n 4 momentti laissa 1114/2005, seuraavasti:

10 §

— — — — —
Jos sosiaaliturvamaksu on jätetty suorittamatta tai se on suoritettu säädetyn maksupäivän jälkeen, sille on suoritettava viivästyskorkoa sen mukaan kuin verotililaissa (/) säädetään.
— — — — —

13 §

— — — — —
Säännöllisesti tai satunnaisesti palkkaa maksavan työnantajan on toimitettava verovirastolle ilmoitus 3 momentissa tarkoitetuista vähennyksistä ennakoperintälain 32 §:ssä säädetyllä tavalla.
— — — — —

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____ .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta maksettavaan sosiaaliturvamaksuun.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaan sosiaaliturvamaksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa sosiaaliturvamaksua koskeva maksuunpano tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, sosiaaliturvamaksulle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 7, 14 ja 16 §,
sellaisina kuin ne ovat, 7 § laissa 1571/1995, 14 § laissa 1393/1991 ja mainitussa laissa 1571/1995 sekä 16 § osaksi mainitussa laissa 1571/1995, seuraavasti:

7 §

Veron suorittaminen

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero viimeistään koronmaksua seuraavana kuukautena verotililain (/) 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

14 §

Lähdeveron hyväksi lukeminen ja palauttaminen

Koronsaajalta aiheuttomasti peritty lähdevero katsotaan tuloveron ennakoksi ja siihen sovelletaan ennakon käyttämistä ja palauttamista koskevia ennakkoperintälain (1118/1996) ja verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) säännöksiä.

Jos koronmaksaja on ilmoittanut lähdeveron liian suurena, liikaa ilmoitetun veron voi vähentää samalta kalenterivuodelta ilmoitettavasta lähdeverosta tai korjata virheen antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen. Verotililain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu kausiveroilmoituksen oikaisu on tehtävä veron suorittamista lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

16 §

Lähdeveron kanto ja viivästysseuraamukset

Tässä laissa tarkoitettuun koronsaajalle maksumpantuun lähdeveroon sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 _____.

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen korkotulosta perittyyn veroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa korkotulosta perittyyn veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa maksetusta korosta perittävää lähdeveroa koskeva maksumpano tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 11 §:n 1 momentti seuraavasti:

11 §

Jos lähdevero on jäänyt perimättä, mutta tuloista on pidätetty ennakkoperintälaissa tarkoitettua ennakkoa, veron perimiseen velvollisen suo-

ritettavaksi 8 §:n mukaan määrätystä veron määrästä on vähennettävä pidätetyn ennakon määrä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 _____.

Laki

arpajaisverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 8 §:n 2 momentti, 10, 14 ja 17 §, sellaisena kuin niistä on 10 § osaksi laissa 1568/1995, ja
muutetaan 8 §:n 1 momentti, 9 §, 11 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti seuraavasti:

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on maksettava ja ilmoitettava kalenterikuukaudelta suoritettava arpajaisvero viimeistään kalenterikuukautta seuraavana toisena kuukautena verotililaissa (/) säädettyä ajankohtana. Veroa koskevat tiedot on ilmoitettava verotililaissa tarkoitetulla kausiveroilmoituksella.

9 §

Veron oikaisu

Arpajaisia toimeenpaneva verovelvollinen saa vähentää kalenterikuukaudelta liikaa ilmoittamansa veron samalta kalenterivuodelta suoritettavasta verosta tai korjata virheen antamalla kausiveroilmoituksen oikaisuilmoituksen. Verotililain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettu kausiveroilmoituksen oikaisu on tehtävä veron suorittamista lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehotuksesta huolimatta ole antanut pyydettyjä tietoja, veroviraston on arvioitava ilmoittamatta jääneen veron määrä ja määrätävä vero verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon

kuuluvalta kalenterikuukaudelta ilmoitus olisi tullut antaa.

13 §

Veronkorotus

Jos verovelvollinen on jättänyt arpajaisveron ilmoittamatta tai ilmoittanut sen olennaisesti liian myöhään taikka antanut ilmoituksen puutteellisena eikä laiminlyöntiä ole pidettävä vähäisenä, voidaan hänet maksuunpanon yhteydessä määrätä suorittamaan laiminlyödyille arpajaisveron määrälle korotusta enintään 30 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta suoritettavaan arpajaisveroon.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaan arpajaisveroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa arpajaisveroa koskeva ilmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto maksuunpanee verovelvollisen ilmoittaman veron.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa arpajaisveroa koskeva maksuunpanopäätös tehdään lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, verolle lasketaan lain voimaan tullessa voimassa ollees-

sa 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa päättyneeltä kalenterikuukaudelta palautettavaa arpajaisveroa koskeva päätös tehdään lain voimaan-

tulopäivänä tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 17 §:ssä tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona palautettavaa arpajaisveroa koskeva päätös tehdään.

Laki

veronkantolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 5 päivänä elokuuta 2005 annetun veronkantolain (609/2005) 1 §, 15 §:n otsikko ja 1 momentti, 25 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 28 § ja 40 §:n 1 momentti sekä

lisätään 17 §:ään uusi 2 momentti, 21 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 240/2008, uusi 2 ja 3 momentti, jolloin nykyinen 2—4 momentti siirtyvät 4—6 momentiksi, ja 34 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §

Sovellettamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995), ennakkoperintälaissa (1118/1996) ja arvonlisäverolaissa (1501/1993) tarkoitettujen verojen ja maksujen kannossa lukuun ottamatta verotililain (/) 1 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuja veroja ja maksuja.

Lakia sovelletaan lisäksi metsänhoitomaksun sekä muiden verojen ja maksujen kannossa, joista niin erikseen säädetään.

Maahantuonnin yhteydessä toimitettavasta arvonlisäveron kannosta säädetään erikseen.

15 §

Maksuunpannun ja verotililtä perittäväksi siirretyn veron suoritusjärjestys

Maksuvelvolliselta kannetut tai perityt varat käytetään maksuunpannun tai verotililtä perittäväksi siirretyn veron suoritukseksi seuraavassa järjestyksessä:

1) maksunlykkäyskorko;

2) viivästyskorko, viivekorko tai jäämämaksu;

3) veronlisäys tai viivästyskorkoa vastaava korko;

4) veronkorotus;

5) vero;

6) jäännösveron korko tai maksettava yhteiskorko.

17 §

Yksilöimättömän maksun käyttäminen

Maksusta käyttämättä jäävä määrä luetaan verovelvollisen hyväksi verotilillä. Määrä, jota ei tarvita verotilillä olevien velvoitteiden suoritukseksi, palautetaan verovelvolliselle.

21 §

Veronpalautuksen maksaminen

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt verotililain 1 §:ssä mainittujen lakien ja säännösten no-

jalla kannettavista veroista ja maksuista säädetyn taikka tuloverotusta tai varainsiirtoverotusta koskeviin säännöksiin perustuvan ilmoittamisvelvollisuuden taikka on antanut ilmoituksen tai muun selvityksen olennaisesti puutteellisena, veronpalautus maksetaan siltä osin kuin sitä ei ole käytettävä veron suoritukseksi sen jälkeen, kun veron määrä on selvitetty.

Poiketen siitä, mitä edellä säädetään, Verohallinto voi maksaa palautuksen tai osan siitä ennen veron määrän selvittämistä, jos puute on vähäinen ja on todennäköistä, että palautusta ei tarvita tai siitä tarvitaan vain osa selvittävänä olevien verojen ja maksujen suoritukseksi.

25 §

Veronkuittaus

Veronkantoriviranomainen kuittaa veronpalautuksen verojäämän ja verotilillä suorittamatta jääneiden velvoitteiden suoritukseksi, jos tässä luvussa säädettyt kuittauksen edellytykset ovat olemassa. Veronkuittaus toimitetaan myös sellaisen verojäämän ja verotilillä suorittamatta olevan veloitteen suoritukseksi, josta tai jonka osasta palautuksen saaja on määrätty vastuuvolliseksi.

27 §

Verojäämien kuittausjärjestys

Samana vuonna vanhentuvien verojen kesken noudatetaan seuraavaa kuittausjärjestystä:

1) verotusmenettelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut verot ja maksut sekä ennakkoperintälain ja sairausvakuutuslain (364/1963) nojalla maksuunpantu ennakko tai muu määrä ja verotililain 21 §:n nojalla verotililtä perittäväksi siirretty ennakkoperintälaissa tarkoitettu vero tai maksu viivästysseuraamuksiin;

2) työnantajan sosiaaliturvamaksu sekä verotililtä perittäväksi siirretty työnantajan sosiaaliturvamaksu viivästysseuraamuksiin;

3) kiinteistövero;

4) muut valtiolle tulevat verot ja verotililtä perittäväksi siirretyt valtiolle tulevat verot ja maksut viivästysseuraamuksiin;

5) metsänhoitomaksu;

6) suhdannetalletus.

Verotilillä suorittamattomina olevat veloitteet, virka-apusopimuksen nojalla Suomessa perittävänä olevat ulkomaan verot sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettu tiedonantovelvolliselle määrätty laiminlyöntimaksu kuitataan viimeisinä.

28 §

Veronkuittauspäivä

Veronkuittauspäivä on päivä, jona veronkantoriviranomainen saa tiedon palautuksesta. Kun verojäämän tai verotilillä suorittamatta olevien velvoitteiden suoritukseksi kuitataan palautettavaa ennakkoa, veronkuittauspäivä on päivä, jona verotus on päättynyt.

34 §

Perintäkeinot

Arvonlisäverolain 133 s §:n 1 momentissa ja 188 a §:n 1 momentissa tarkoitettu maksamatta oleva vero voidaan kuitenkin lähettää perittäväksi ulosottoimin taikka liittää konkurssilaisessa (120/2004) tarkoitettuun maksukehotukseen tai konkurssihakemukseen kahden viikon kuluttua siitä, kun verovelvollisen katsotaan saaneen tiedon veroa koskevasta ilmoituksesta.

40 §

Vastuuseen määrääminen

Vero määrätään vero- tai maksuvelvollisen ja siitä vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi. Vastuussa olevat merkitään veroviranomaisen verotus- tai maksuunpanopäätökseen, vero- tai maksulippuun taikka verotililain 21 §:ssä tarkoitettuun verotiliotteeseen tai vero-

tilillä suorittamatta jääneistä velvoitteista vero-
velvolliselle toimitettuun muuhun ilmoitukseen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____ .

Laki

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995)
1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Jos veronkantolain (609/2005) 1 §:ssä tarkoi-
tetun veron määräaikana maksaminen laiminlyö-
dään, lasketaan verolle veronlisäystä tai viive-
korkoa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.
Tätä lakia sovelletaan myös muuhun valtiolle ja

kunnalle suoritettavaan veroon ja veroon rinnas-
tettavaan suoritukseen, jollei maksamisen lai-
minlyönnin tai viivästymisen seuraamuksista
muussa laissa säädetä toisin.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____ .

Laki

verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain
(1346/1999) 21 § seuraavasti:

21 §

Verojäämiä koskevien tietojen julkaiseminen

Veronkantolain (609/2005) ja verotililain
(/) perusteella kannettavia arvonlisäveroja
sekä ennakonpidätyksiä ja työnantajan sosiaali-
turvamaksuja koskevia tietoja eräänntyneistä ja

maksamatta jätetyistä veroista voidaan ilmoittaa
julkaistaviksi verojen erikoisperintänä.

Julkaistavia tietoja ovat vero- ja maksuvel-
vollisen:

- 1) nimi;
- 2) toiminimi sekä yritys- ja yhteisötunnus;

EV 66/2009 vp — HE 221/2008 vp

3) Verohallinnon tiedossa oleva kotikunta, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 31 kohdasta tai väestötietolain 25 §:n 4 momentista muuta johdu;

4) verojäämän verolaji ja määrä viivästysseuraamuksineen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20_____ .

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2009
